

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/91/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015200526
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1015200526.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobkyne Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, proti žalovanému Ministerstvu dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, 810 05 Bratislava, za účasti: MEMENTO, s.r.o., Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 35 799 901, právne zastúpený: AK Herceg, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, JUDr. Peter Herceg, advokát a konateľ, s vedľajšou účasťou: 1/ W. U., bytom P., 2/ S. T., L., 3/ Q. B., D., 4/ R. Q., F., 5/ S. F., L., 6/ D. K., L., 7/ U. L., F., 8/ U. U., F., 9/ Y. W., B., 10/ C. K., L., 11/ L. F., L., 12/ J. F., T., 13/ B. M., C., 14/ I. T., L., 15/ F. T., F., 16/J. S., trvale bytom L., 17/ B. F., trvale bytom L., všetci zastúpení Mgr. Andrejom Gunárom, advokátom, Panenská 13, 811 03 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 16421/2012/2961 SV-62689 zo dňa 8. novembra 2012, o odvolaní vedľajších účastníkov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/74/2015-99 zo dňa 18. mája 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/74/2015-99 zo dňa 18. mája 2016 p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol žalobu, pretože námietky žalobkyne neodôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia.

V odôvodnení uviedol, že zo zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 543/2002 Z.z.“) i metodického usmernenia vydaného ústredným orgánom štátnej správy, ktoré je v súlade so znením zákona i s jeho účelom, vyplýva, že jedným zo záväzných podkladov pre územné konanie, v ktorom sú dotknuté záujmy ochrany prírody a krajiny, je aj vyjadrenie orgánu ochrany prírody, ktoré môže mať i povahu záväzného stanoviska podľa § 140b zákona č.

50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Stavebný zákon“). Keďže územné rozhodnutie ešte nezakladá právo na uskutočnenie stavby, nemusí byť jeho vydanie podmienené predložením rozhodnutia o vydaní súhlasu na výrub drevín. Právoplatné rozhodnutie orgánu ochrany prírody o vydaní súhlasu na výrub drevín je nevyhnutnou podmienkou až pre vydanie stavebného povolenia, pričom pre vykonanie rozhodnutia o výrube drevín sa vždy vyžaduje právoplatné stavebné povolenie.

Krajský súd dospel k záveru, že pokiaľ Mestská časť Bratislava - Ružinov ako príslušný orgán ochrany prírody, ktorý konal o návrhu vlastníka pozemku na povolenie výrubu drevín v súvislosti s umiestňovanou stavbou, nevydal záväzné stanovisko najneskôr podľa pokynov a v lehotách určených Obvodným úradom životného prostredia v Bratislave v opatrení proti nečinnosti zo dňa 13.10.2011, mal stavebný úrad Mestskej časti Bratislava - Ružinov konajúci o návrhu na umiestnenie stavby vzhľadom na koncentračnú zásadu (§ 36 ods. 3 Stavebného zákona) vychádzať z predpokladu, že orgán ochrany prírody so stavbou z hľadiska ním sledovaných záujmov súhlasí. Ak tak neurobil a čakal na rozhodnutie o vydaní súhlasu s navrhovaným výrubom drevín, nepostupoval v súlade so zákonom, pretože bol v územnom konaní bezdôvodne nečinný. Nemožno preto vytýkať krajskému stavebnému úradu ako odvolaciemu orgánu vo vzťahu k stavebnému úradu prvého stupňa (Mestskej časti Bratislava - Ružinov), že si za daných okolností aтраhoval jeho právomoc a sám rozhodol dňa 20.03.2012 o umiestnení stavby. Povaha veci takémuto postupu nebránila a z obsahu administratívneho spisu je podľa názoru krajského súdu zrejmé, že stavebný úrad prvého stupňa nemienil bez rozhodnutia orgánu ochrany prírody vo veci súhlasu s výrubom drevín v územnom konaní rozhodnúť, o čom svedčí aj jeho neskôr zrušené rozhodnutie o zastavení územného konania zo dňa 19.01.2012.

Z uvedených dôvodov je krajský súd tej mienky, že stavebný úrad prvého stupňa bol v územnom konaní nečinný, pretože bez zreteľa na povahu a účel stanoviska orgánu ochrany prírody v konaní o umiestnení stavby a v rozpore s koncentračnou zásadou, ktorou je toto konanie ovládané, nerozhodol vo veci v primeranom čase po predchádzajúcom zrušení svojho rozhodnutia v odvolacom konaní. Preto možno konštatovať, že boli splnené podmienky podľa § 50 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) pre atrakciu právomoci rozhodnúť vo veci zo strany krajského stavebného úradu.

Krajský súd napokon súhlasil s argumentáciou žalovaného, že účelom konania o preskúmanie právoplatného rozhodnutia správneho orgánu mimo odvolacieho konania podľa § 65 a nasl. Správneho poriadku nie je náprava procesných pochybení, ku ktorým došlo pri vydaní právoplatného rozhodnutia. Preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania je mimoriadny opravný prostriedok v správnom konaní, ktorého primárnym účelom je náprava hmotnoprávných omylov, teda riešenie porušení hmotného práva. Preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania nie je určené na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov, ktoré nemali inak vplyv na zákonnosť rozhodnutia z hľadiska hmotného práva (viď napr. rozsudok NS SR sp. zn. 4Sž 31/02). Otázka vecnej príslušnosti stavebných úradov je nepochybne otázkou procesnou, ktorá inak nemusí mať vplyv na správnosť aplikácie hmotného práva pri vydaní rozhodnutia. Inými slovami, ak by aj došlo postupom odvolacieho stavebného úradu k chybe pri posudzovaní splnenia podmienok pre atrakciu právomoci podľa § 50 Správneho poriadku a vznikla by situácia, že územné rozhodnutie vydal namiesto stavebného úradu prvého stupňa odvolací stavebný úrad, niet dôvodu, aby bolo takéto rozhodnutie v mimo odvolacom konaní zrušené, pokiaľ je inak v súlade s hmotným právom a bolo by vydané aj v prípade, že by rozhodoval vo veci prvostupňový správny orgán. Zrušenie územného rozhodnutia vydaného krajským stavebným úradom len z dôvodu prípadného nesprávneho vyhodnotenia podmienok pre atrakciu právomoci v rámci opatrení proti nečinnosti správneho orgánu prvého stupňa by nesledovalo zmysel tohto mimoriadneho opravného prostriedku a nemohlo by samo o sebe viesť k zrušeniu takéhoto rozhodnutia v mimoodvolacom konaní.

Vzhľadom na uvedené dospel krajský súd po preskúmaní veci k záveru, že žalovaný postupoval v medziach zákona, keď vyhodnotil postup krajského stavebného úradu v územnom konaní ako neprekračujúci zákon a mimoodvolacie konanie podľa § 30 ods. 1 písm. h) Správneho poriadku zastavil. Nakoľko námietky žalobcu neodôvodňovali zrušenie tohto rozhodnutia, postupoval krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. a žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 146 ods. 1 písm. d) v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a účastníkom nepriznal právo na náhradu trov podľa jeho výsledku, nakoľko konanie sa začalo na návrh prokurátora.

Proti tomuto rozsudku podali vedľajší účastníci v zákonnej lehote odvolanie a navrhli odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie. V odvolaní uviedli, že nesúhlasia s názorom krajského súdu ako aj správnych orgánov, a to z jednak vzhľadom na charakter a záväznosť rozhodnutia vydaného podľa § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z.z. a jednak aj vzhľadom na explicitnú povinnosť stavebného úradu rozhodnúť o vydaní územného rozhodnutia až po vydaní súhlasného stanoviska orgánom ochrany prírody a krajiny, ktorú mu prikazuje osobitný zákon v § 103 ods. 6 zákona č. 543/2002 Z.z. Metodické usmernenie, na ktoré poukazuje krajský súd, je podľa názoru vedľajších účastníkov v rozpore so zákonom č. 543/2002 Z.z. V odvolaní tiež uviedli, že podľa ich názoru koncentračnú zásadu nemožno uplatňovať v rámci dvoch na sebe nezávislých konaniach, a teda v konaní vedenom stavebným úradom ako samostatným správnym orgánom a v konaní vedenom dotknutým orgánom ochrany prírody ako na stavebnom úrade nezávislým správnym orgánom.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyňa uviedla, že sa v plnom rozsahu pridrižiava žaloby.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil. Podľa názoru žalovaného vedľajší účastníci v odvolaní neuviedli žiadne nové skutočnosti, s ich námietkami sa vysporiadal tak krajský súd ako aj žalovaný v napadnutom rozhodnutí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 18.05.2016. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27.09.2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúmava rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 30 ods. 1 písm. h) Správneho poriadku správny orgán konanie zastaví, ak odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu.

Podľa § 50 Správneho poriadku ak to dovoľuje povaha veci a ak nápravu nemožno dosiahnuť inak, správny orgán, ktorý by bol inak oprávnený rozhodnúť o odvolaní, sám vo veci rozhodne, pokiaľ správny orgán príslušný na rozhodnutie nezačal konanie, hoci je na to povinný alebo pokiaľ nerozhodol v lehote ustanovenej v § 49 ods. 2.

Podľa § 65 ods. 1 Správneho poriadku rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správneho orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustavenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

Podľa § 36 ods. 1 Stavebného zákona stavebný úrad oznámi začatie územného konania dotknutým orgánom a všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené spravidla s miestnym zisťovaním. Súčasne upozorní účastníkov, že svoje námietky a pripomienky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Stavebný úrad oznámi začatie územného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o územné rozhodnutie úplná.

Podľa § 36 ods. 2 Stavebného zákona od ústneho pojednávania môže stavebný úrad upustiť v prípade, že je pre územie spracovaná územnoplánovacia dokumentácia, na základe ktorej možno posúdiť návrh na územné rozhodnutie. Ak stavebný úrad upustí od ústneho pojednávania, určí lehotu, do ktorej môžu účastníci uplatniť námietky, a upozorní ich, že sa na neskoršie podané námietky neprihliadne; táto lehota nesmie byť kratšia ako 7 pracovných dní.

Podľa § 36 ods. 3 Stavebného zákona dotknuté orgány oznámia svoje stanoviská v rovnakej lehote, v ktorej môžu uplatniť svoje pripomienky a námietky účastníci územného konania. Ak niektorý z orgánov štátnej správy potrebuje na riadne posúdenie návrhu dlhší čas, stavebný úrad na jeho žiadosť určenú lehotu pred jej uplynutím, primerane predĺži. Ak dotknutý orgán, ktorý bol vyrozumený o začatí územného konania, neoznámi v určenej alebo predĺženej lehote svoje stanovisko k navrhovanej stavbe, má sa za to, že so stavbou z hľadiska ním sledovaných záujmov súhlasí.

Podľa § 126 ods. 1 Stavebného zákona ak sa konanie podľa tohto zákona dotýka záujmov chránených predpismi o ochrane zdravia ľudu, o utváraní a ochrane zdravých životných podmienok, vodách, o ochrane prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov, o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu, o lesoch a lesnom hospodárstve, o opatreniach na ochranu ovzdušia, o ochrane a využití nerastného bohatstva, o kultúrnych pamiatkach, o štátnej ochrane prírody, o požiarnej ochrane, o zákaze biologických zbraní, na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, o odpadoch, o veterinárnej starostlivosti, o vplyvoch na životné prostredie, o jadrovej bezpečnosti jadrových zariadení, o prevencii závažných priemyselných havárií, o správe štátnych hraníc, o pozemných komunikáciách, o dráhach a o doprave na dráhach, o civilnom letectve, o vnútrozemskej plavbe, o energetike, o tepelnej energetike, o elektronických komunikáciách, o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, o civilnej ochrane, o inšpekcii práce a o štátnej geologickej správe, rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a, ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov.

Podľa § 126 ods. 2 Stavebného zákona ak tento zákon ustanovuje postup pri preskúmaní záujmov chránených osobitnými predpismi a pri uplatňovaní stanovísk alebo obdobných opatrení dotknutých orgánov, postupujú podľa neho dotknuté orgány uvedené v odseku 1. Právo týchto správnych orgánov vydať samostatné rozhodnutie zostáva nedotknuté, ak to predpisy na ochranu nimi sledovaných záujmov ustanovujú.

Podľa § 140b ods. 1 Stavebného zákona záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia

záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci.,

Podľa § 9 ods. 1 písm. b) zákona č. 543/2002 Z.z. orgán ochrany prírody je dotknutým orgánom v konaniach podľa osobitných predpisov vo veciach ochrany prírody a krajiny, najmä ak ide o vydanie územného rozhodnutia.

Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z.z. na výrub dreviny sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody, ak tento zákon neustanovuje inak. Súhlas na výrub dreviny sa môže v odôvodnených prípadoch vydať len po posúdení ekologických a estetických funkcií dreviny a vplyvov na zdravie človeka a so súhlasom vlastníka alebo správcu, prípadne nájomcu, ak mu takéto oprávnenie vyplýva z nájomnej zmluvy, pozemku, na ktorom drevina rastie, ak žiadateľom nie je jeho vlastník (správca, nájomca) a po vyznačení dreviny určenej na výrub.

Podľa § 103 ods. 6 zákona č. 543/2002 Z.z. orgán štátnej správy, ktorý vedie konanie o veci, ktorou môžu byť dotknuté záujmy ochrany prírody a krajiny, môže o veci rozhodnúť najskôr po tom, ako mu bolo doručené rozhodnutie orgánu ochrany prírody o vydaní alebo nevydaní súhlasu alebo povolení alebo nepovolení výnimky zo zákazu, odborné stanovisko alebo vyjadrenie, ak sa podľa tohto zákona vyžadujú.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, najvyšší súd zistil, že Krajský stavebný úrad v Bratislave rozhodnutím č. A-2012/1482/UR-KOL zo dňa 20.03.2012, ako správny orgán, ktorý si podľa § 50 Správneho poriadku aťahoval právomoc a pôsobnosť vecne a miestne príslušného stavebného úradu Mestskej časti Bratislava - Ružinov, rozhodol o umiestnení stavby „Bytové domy Ružinov“ pre navrhovateľa MEMENTO, s.r.o.

Proti právoplatnému rozhodnutiu krajského stavebného úradu podali vlastníci bytov a garáží bytom L. a Mestská časť Bratislava - Ružinov podnety na preskúmanie rozhodnutia mimoodvolacieho konania. Začatie konania oznámil žalovaný všetkým známym účastníkom konania podľa § 18 ods. 3 Správneho poriadku listom č. 16421/2012/2961 SV-55762 zo dňa 04.10.2012.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 16421/2012/2961 SV-62689 zo dňa 08.11.2012 podľa § 30 ods. 1 písm. h) Správneho poriadku zastavil mimoodvolacie konanie na preskúmanie právoplatného rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A-2012/1482/UR-KOL zo dňa 20.03.2012. Po preskúmaní veci dospel žalovaný k záveru, že postupom krajského stavebného úradu pri vydávaní územného rozhodnutia nedošlo k porušeniu hmotného práva, a preto dôvod na zmenu alebo zrušenie právoplatného rozhodnutia krajského stavebného úradu nie je daný.

Predmetom preskúmania odvolacieho súdu je rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a konania týmto rozhodnutiam predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa najvyšší súd celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť dôvodov, na základe ktorých krajský súd rozhodol.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj rozhodnutia žalovaného najvyšší súd dospel k rovnakému záveru ako krajský súd, a to, že účelom konania o preskúmanie právoplatného rozhodnutia správneho orgánu mimo odvolacieho konania nie je náprava procesných pochybení, ku ktorým došlo pri vydaní právoplatného rozhodnutia, ale riešenie porušenia hmotného práva.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sž 31/02 zo dňa 27.08.2002, v ktorom uviedol, že „zmysel správneho konania a dôležitosť dodržania procedurálnych pravidiel, ktoré tvoria jeho súčasť, je daná predmetom konania. Správne konanie - procedúra - výlučne sleduje, aby bola zaistená správna aplikácia hmotného práva, aby rozhodnutie vo veci, ktorým sa zakladajú, menia alebo zrušujú konkrétne práva a povinnosti, bolo v súlade s hmotným právom.

Zrušenie alebo zmena právoplatných rozhodnutí na základe mimoriadnych opravných prostriedkov (aj preskúmaním podľa § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb.) takto prichádza do úvahy len za situácie, ak sa v konaní (o mimoriadnom opravnom prostriedku) preukáže, že rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom. Inštitút mimoriadnych opravných prostriedkov, pri rešpektovaní stability práv priznaných právoplatným rozhodnutím, nie je určený na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov, ktoré nemali vplyv na zákonnosť rozhodnutia z hľadiska hmotného práva.

Či právoplatné rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom, musí byť zistené nepochybným spôsobom pred jeho zrušením. To predstavuje potrebu objasniť všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie veci, t. j. zabezpečiť potrebné skutkové zistenia a tiež stanoviská účastníkov k týmto zisteniam a tiež aj orgánu, ktorý preskúmané rozhodnutie vydal. Tento proces nemožno zrušením rozhodnutia posunúť do pôvodného konania a až tam zisťovať, či skutočne došlo alebo nedošlo k porušeniu zákona a ak áno, či verejný záujem prevyšuje nad záujmom dobromyseľne nadobudnutých práv účastníka (prípád § 65 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb.).“

Odvolací súd k veci uvádza, že územné konanie je ovládané koncentračnou zásadou (§ 36 Stavebného zákona), ktorá znamená, že všetky námietky, pripomienky a stanoviská môžu účastníci konania aj dotknuté orgány uplatniť najneskôr pri ústnom pojednávaní, resp. v určenej lehote. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožnil so záverom krajského súdu, že pokiaľ Mestská časť Bratislava - Ružinov ako príslušný orgán ochrany prírody, ktorý konal o návrhu vlastníka pozemku na povolenie výrobu drevín v súvislosti s umiestňovanou stavbou, nevydal záväzné stanovisko najneskôr podľa pokynov a v lehotách určených Obvodným úradom životného prostredia v Bratislave v opatrení proti nečinnosti zo dňa 13.10.2011, mal stavebný úrad Mestskej časti Bratislava - Ružinov, konajúci o návrhu na umiestnenie stavby vzhľadom na koncentračnú zásadu vychádzať z predpokladu, že orgán ochrany prírody so stavbou z hľadiska ním sledovaných záujmov súhlasí. Tým, že stavebný úrad Mestskej časti Bratislava - Ružinov vo veci nekonal, bol bezdôvodne nečinný, a tým aj podľa názoru odvolacieho súdu nepostupoval v súlade so zákonom a preto postup krajského stavebného úradu, keď si podľa § 50 Správneho poriadku aťahoval právomoc a sám vo veci, vzhľadom na bezdôvodnú nečinnosť stavebného úradu Mestskej časti Bratislava - Ružinov, rozhodol, bol na mieste.

Vzhľadom na viazanosť koncentračnou zásadou odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Sžp/1/2011 zo dňa 20.07.2011, podľa ktorého „V stavebnom konaní, obdobne ako v územnom konaní, platí koncentračná zásada, to znamená, že po termíne určenom stavebným úradom sa na pripomienky a námietky účastníkov konania neprihliada a stanoviská dotknutých orgánov, ktoré sa nevyjadrili, sa považujú za kladné; stavebný úrad však musí zainteresované subjekty na túto skutočnosť písomne upozorniť a jednoznačne určiť lehotu na uplatnenie ich pripomienok a námietok.“

Odvolací súd k veci dodáva, že v žalobe ani v podanom odvolaní nebolo namietané porušenie hmotného

práva, ale iba procesné pochybenie, čo však nemohlo samo o sebe viesť k zrušeniu rozhodnutia mimo odvolacieho konania v zmysle § 65 ods. 2 Správneho poriadku. Preskúvanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania nie je určené na odstraňovanie prípadných procesných pochybení.

Po preskúmaní podaného odvolania najvyšší súd konštatuje, že s opakovanými právnymi námietkami odvolateľov sa súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde, a preto námietky uvedené v odvolaní vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods.1, § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. d/ O. s. p. tak, že vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.